

CONCHYLIOLOGISCHE VERENIGING
„**GLORIA - MARIS**”
ANTWERPEN

AANGESLOTEN BIJ HET KONTAKTKOMITEE VAN DE KRINGEN VOOR
NATUURSTUDIE EN NATUURBESCHERMING IN HET ANTWERPSE

3de JAARGANG

No: 10

OKTOBER 1964

REDACTIE :
ANTOINE VEREYCKEN

SECRETARIAAT :
POL DE MONTSTRAAT 8
ANTWERPEN 2. Tel. 37 97 50

Iets over....

Crassostrea angulata.

Portugese oester.

Anatomisch behoort dit weekdier tot de familie OSTREIDAE, nochtans wordt het ondergebracht in een apart geslacht *Crassostrea* (Synoniem : *Gryphaea*) omdat het uiteraard geen echte oester is. *Crassostrea angulata* is oorspronkelijk afkomstig uit de monding van de Taag in Portugal en wordt daarom 'Portugese oester' genoemd. Men onderscheidt haar gemakkelijk van de gewone oester (*Ostrea edulis*) door haar rustieke, smallere en meer langwerpige gerooken vorm. Het schelpoppervlak is versierd met grote brede plooiën en de linkerklep is min of meer concaaf (hol of holrond). Het aanhechtingspunt van de grote sluitspier is violet-bruin gekleurd. Het vlees van de portugese oester is taaiër en van een minder fijne en aangename smaak als dit van de gewone oester.

De *Crassostrea*'s zijn, in tegenstelling met hun aristocratische familieleden, beter bestand en bieden grotere weerstand aan koude zowel als aan warmte. Zij zijn daarbij ook veel vruchtbaarder, wat hun aantal dan ook vlug doet aangroeien. Met hun trilhaartjes zijn deze tweekleppige mollusken zeer actief en de waterstroming die de portugese oester hierdoor veroorzaakt brengt gedurende éénzelfde periode vijfmaal meer voedsel bij dan deze van de gewone oester. Op deze wijze hongeren Portugese oesters, die zich tussen een kolonie gewone oesters hebben genesteld, hun familieleden uit, met als gevolg verzwakking en uitsterving.

Lange tijd bedreigden de Portugese oesters de oesterkulturen en de kwekers vreesden voor algemene uitroeiing of voor minderwaardige kwaliteit, omdat ze dachten dat beide geslachten wel eens zouden kunnen kruisen. Deze laatste veronderstelling houdt nochtans geen steek, vermits beide weekdieren over verschillende voortplantingsorganen beschikken. De gewone oester is hermrodiet of tweeslachtig (hetzelfde dier verenigt beide geslachten), terwijl *Crassostrea* van gescheiden geslacht is ; er zijn dus mannelijke en vrouwelijke exemplaren.

Het is eerder toevallig geweest dat *Crassostrea angulata* een aanzienlijke ontwikkeling heeft gekend aan de Franse Westkust. In 1868 werd een schip, dat een lading van deze weekdieren vervoerde, bestemd voor kwekers uit Arcachon, genoopt wegens hoge zee een schuilplaats te zoeken in de Girondemonding. Aangezien het daar een tijd lang werd opgehouden, zal de kapitein zich verplicht, een lading gestorven oesters overboord te werpen. Alle dieren waren nochtans niet dood en de overlevenden kregen de kans met behulp van gunstige stromingen, vaste voet te verkrijgen aan de Franse westkust. Van 1873 af tierde weelderig in de monding van de Charente een Portugese oesterkolonie. Bij La Rochelle ontdekte men de *Crassostrea* omstreeks 1875. Zij werd alzo door teelters in parken verzameld en veredeld. Thans worden zij in vaatjes, vanaf de oevers van de Charente waar zij gewassen en gesorteerd worden, over heel Frankrijk verspreid. Meer dan de helft van de in Frankrijk genuttigde oesters zijn thans *Crassostrea angulata*.

J.K.

Gaan we even verder over de

Oceanen.

vervolg van blz. 125.

De INDISCHE OCEAAN

is gelegen tussen Afrika en Australië.

De grootte is ongeveer 15 % van het gehele aardoppervlak.

Ten tijde van de Romeinen (en dit was rond het begin van onze jaartelling) kende deze oceaan een tamelijk druk verkeer van schepen die zijde, ivoor, linnen, goud en parels (geel kultuurparels) vervoerden.

De grootste diepte van deze oceaan bedraagt ongeveer 7500 meter.

Om te eindigen moeten we nog vertellen dat de oceanen een belangrijke invloed hebben op het klimaat van Azië - en dit uitsluitend door de Moessonwinden.

Moesson : passaatwind. Periodiek terugkerende winden, die in de Indische Oceaan gedurende zes maanden van het jaar landinwaarts waaien en de andere zes maanden van het jaar in de richting van de zee. 's Zomers waaien ze naar het vasteland toe en brengen overvloedige regens mede. Naarmate ze het land binnenwaaien, worden ze droger want door de stijging hebben ze steeds meer van hun neerslag gelost.

Wie vult er op blz. 124 aan waar de Indische Oceaan juist gelegen is ?